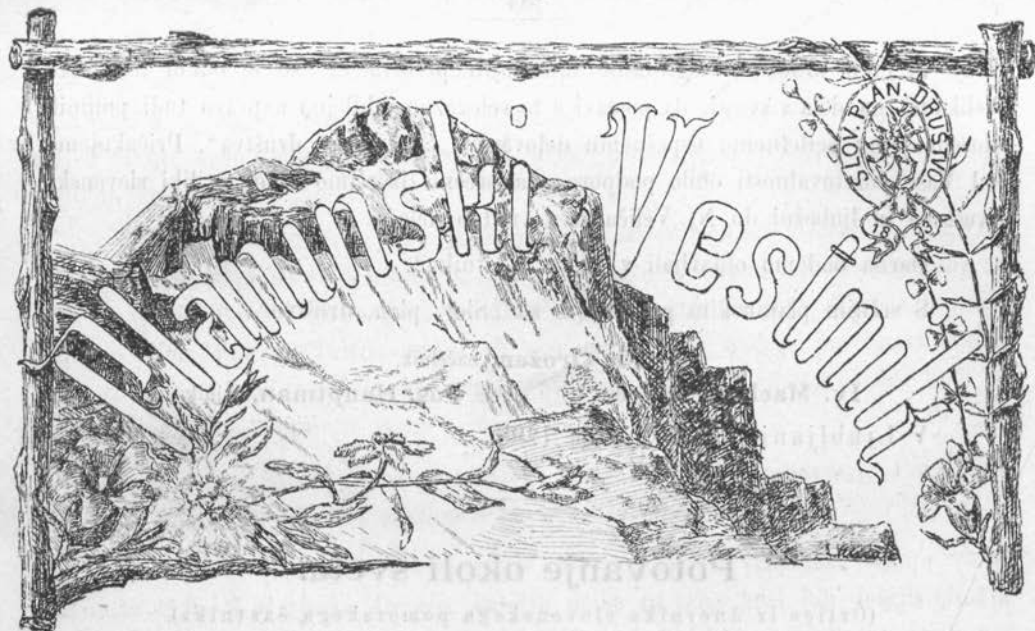

Glasilo „Slovenskega planinskega društva“ v Ljubljani.

Štev. 6.

V Ljubljani, dne 25. junija 1898.

Leto IV.

Poziv!

Na rednem občnem zboru dne 14. februarija in na izrednem občnem zboru „Slov. plan. društva“ dne 24. maja t. l. smo se razgovarjali o načinu, kako bi naše društvo slavilo petdesetletno vladanje vsem narodom v širni državi pri-ljubljenega vladarja. Vsi nasveti so uvaževali presvetlega cesarja izrecno željo, da se proslavlja ta velevažni dogodek z dobrotelnimi napravami.

Odbor se je posvetoval o različnih nasvetih in v sporazumljenju z odličnimi prijatelji in podporniki našega društva vzprejel ta le nasvet:

„Slovensko planinsko društvo proslavlja petdesetletnico slavnega vla-danja Nj. Veličanstva, presvetlega cesarja Franca Jožefa I., z napravo jahalne poti skozi Krmo na Kredarico do Triglavске kočе in prosi Najvišjega pri-voljenja, da se imenuje jahalna pot v spomin cesarjevega jubileja „Cesarja Franca Jožefa I. Triglavska jahalna pot“.

Podpisani odbor torej iskreno prosi Vas, cenjeni člani in prijatelji planinstva, da s prostovoljnimi prispevki omogočite in olajšate izvršitev te znamenite jubi-lejne naprave. Navzlic velikim stalnim izdatkom, ki ne koristijo le članom in hribolazcem sploh, ampak tudi privabljajo vedno več tujcev v prekrasne naše

kraje in tako množijo blagostanje tamošnjih prebivalcev, se je odbor lotil tako velikanskega dela v svesti, da postavi s to velevažno jubilejno napravo tudi pomnik dosedanjemu petletnemu uspešnemu delovanju „Slov. plan. društva“. Pričakujemo od Vaše požrtovalnosti obilo podpore, da srečno izvršimo o tej priliki slovenske zvestobe in ljubezni do Nj. Veličanstva vredno delo!

Darila bodedo objavljali v „Plan. Vestniku“.

S srčnim planinskim pozdravom za „Slov. plan. društvo“:

Fr. Orožen, načelnik.

Iv. Macher, blagajnik.

Jos. Hauptman, tajnik.

V Ljubljani, dne 20. junija 1898.

Potovanje okoli sveta.

(Črtice iz dnevnika slovenskega pomorskega častnika).

Kamerun je od leta 1884. nemško posestvo in se razteza ob izlivu reke Dualle (Kamerunska reka) proti zapadu do gore Mungo ma Loba (gromiteljeva gora), katera se naravnost iz morja dviga do višine nad 4000 metrov. Pod goro je krasna luka Ambas z malo naselbino Victorija. Glavno mesto Kamerun obsega različne zamorske vasi, nekaj državnih poslopij in različnih angleških, nemških in švedskih kupčijskih poslopij s svojimi hramovi in skladišči, ki se nahajajo blizu ena tik druge ob levi obali prej omenjene reke, kakih 30 morskih milj od izliva Kameruna v morje.

Radi nasipljenega peska v ustju samem je velikim ladjam nemogoče, da bi vozile v reko; a ladje, katerih globina ne znaša nad 6 metrov, vozijo lahko do glavnega pristanišča pri državnih poslopih. Od morja prišedši ne vidiš drugega nego različne izlive potokov in glavne reke, tako da bi bilo nemogoče najti pravega vhoda brez zemljevidov. Radi mnogih plitvin je zaznamovan glavni vhod z različnimi znamenji.

Vožnja po reki je precej enolična, le krasna vegetacija ob obalah reke oživlja s svojo divjo krasoto enoličnost narave. Pristanišče ima različne umetne priprave za čolne; mali arzenal in omenjene faktorije (posestva trgovcev) so umeščene ob obali, za katero se vzdiguje precej visoka planjava, na kateri se vrste različne zamorske vasi. Na tej planjavi je tudi lepa guvernerjeva hiša, ki je obdana s krasnim tropičnim parkom. V divjem gozdu, deloma izsekanem, so napravljena lepa senčnata pota, ki kažejo strmečemu tujcu skrivnosti divjega tropičnega gozda. Visoke palme, obrastene s plodnim bršlinom, dvigujejo visoke svoje vrhove nad drugimi drevesi in grmovjem. Lepi metulji frfotajo, tekrovaje s kolibri okoli

krasnih cvetic, med tem ko se igrajo pisani martinčki in kameleoni pod njimi ob deblih mogočnih cotton-tree, palm, banan, mango, mangrove itd. V močvirju živé čaklje, race, pelikani, flamingo in druge ptice, ob izlivu rek pa je mnogo rib in krokodilov.

V bližini guvernerjeve hiše je še pošta, v kateri so tudi pisarne in uradi in šola. S tem smo pa tudi že pri koncu z evropskimi hišami. Koče zamorcev so pa le vse iz likovine sestavljene kvadratične koče, katerih prva skupina se imenujejo King Williams Town; vsaka teh vasi namreč ima svojega poveljnika kralja, kateri se le v tem razločuje od drugih vaščanov, da ima pravico odirati ljudi in jih tudi pošteno odira.

„Kamerun“ se izvaja od portugalske besede camarao (rakovica). Portugaleci so reko imenovali Rio dos camaraos po množici omenjenih živali.

Okoli prej omenjenih hiš so zeleni vrtovi, v katerih večinoma banane vidiš. Banane so 2—4 m visoka drevesa, katerih deblo na vrhu nosi šop dolgih širokih peres, pod katerimi visi temno-modri cvet ali sad, ki slično grozdu na vejici nabrane nosi male banane, kumaram podobne. Po visokih palmah visi na vsakem peresu ptičje gnezdo. Za vasmi se raztezajo po širokih planjavah nasadi Kassavekorenine (Manioka), kruhovca.

Nadalje najdeš papige, antilope, leoparda in tudi opice. Sloni se tu tudi še nahajajo.

Dualla zamoreci so močni in krepki ljudje, obraza niso lepega. Ženske so mnogo manjše in slabejše od možakov; prebivalci so leni, tatinski in strahopezljivi. Na lovu sem opazoval, da se je nas vsaki izogibal, kolikor mogoče.

Tetoviranje ni pri Dualla zamorcih običajno, sicer pa se nahaja pri drugih zamorskih narodih jako pogosto. Posamezni narodi imajo navado, da si znamenja vrežejo v obraz, katera jim zaznamujejo njih narodnost; tako imajo Krn zamoreci črno progo od čela čez nos, drugi imajo gotovo število zareza na licih ali na čelu. Morebiti bi bilo umestno, da bi vpeljali tudi pri nas dandanašnji taka neizbrisljiva znamenja narodnosti.

Oblacijo se jako priprosto, pisan prt okoli trebuha je navadna obleka; razun tega pričenjajo imovitejši posnemati evropsko šego, kar se jim pa večinoma le prav slabo posreči. Ženske se posebno trudijo, da bi jim zrastle dolgi lasje, zato potratijo mnogo časa s česanjem svojih kratkih las, katere pletejo v kite; mnogokrat vidiš zvečer pred vrati starejše ženske, ki poskušajo svojo umetnost ob glavah svojih hčera, da tudi tem Evinim hčeram vepijo lepo lastnost nečimurnosti. Zapestnice iz slonove kosti, ovratniki iz stekla dičijo mnogokrat te črne kokete, katere pa vendar navzlic vsem tem umetnostim ne očarajo svojih mož in ljubimcev toliko, da bi jim odjemali ti težko breme poljskega in domačega dela, katero

izključljivo opravljajo ženske, med tem ko se pečajo možki s kupčijo z evropskimi trgovci in inozemci.

Otroci so jako inteligentni in se prav pridno uče pisati in čitati v Kamerunski šoli. Na lovu, kamor smo šli v notranjo deželo, naučil sem zamorskega dečka, ki nam je nosil našo prtljago, malo slovensko pesnico, katere besede si je jako hitro zapomnil in s prav prijetnim glasom potem z drugim dečkom dvoglasno prepeval. Različni narodi se vojskujejo vedno med sabo; pri prirojeni bojazljivosti so seveda ti boji le bolj igrača in le malo ljudi se ponesreči pri teh rabukah. Zanimljiv je takozvani „udimbe“, lesen boben, ki je izdelan iz enega kosa lesa in s katerim si poročajo novice med sabo od ene vasi do druge, in čudom sem se čudil, kako hitro se na ta način menijo med sabo.

Dne 26. decembra smo zapustili s parom ta zanimljivi kraj in pluli proti otoku S. Thomé, ki je portugiška last. Jako zanemarjena luka in nečisto mestice s portugalskimi zamorci, kateri so cvet temu človeškemu rodu, katerih najlepše lastnosti so goljufivost in prekanjenost, nas ni posebno zanimalo; zato smo zapustili ta otok že dne 20. decembra in prekoračili polutnik ali ekvator, obrnivši brod proti zahodu proti južni Ameriki.

(Dalje prihodnjič.)

Na Triglav!

Toda glej! — z močmi osode
Ni zaveze, ni pogodbe!

Družbica čveterih prijateljev (gospodje Josip Križaj, Josip Hanuš, Hinko Žarek in pisalec teh vrstic) je v soboto popoldne 9. avgusta se podala po Rudolfovi železnici na pot, da bi obiskala slovenskega velikana. Ob 6½ uri bili smo že v Mójstrani v gostilni „Šmercevi“. Voditelja Janez Klančnik (Šimenc) in France, Šmercev sin, bila sta že pripravljena. V gostilnici dobili smo gosp. prof. Kandernala, ki kmalu obljubi z nami iti. Namen, nemudoma odriniti v hrib, in v zadnji novi koči prenočiti, nam pa Šmerek odsvetuje, rekši, da koča ima streho podrtó in znotri nima nič priprave. „Ako pri meni večerjate in proti 9. uri odrinete, pa po poti večkrat se spočijete, lahko ste že ob 5. uri na vrhuncu“. Nasvet se enoglasno sprejme.

Vsedemo se tedaj za mizo na prosto. Šmerek nam prinese bokal dolenjca; kmetje od daleč poslušajo veselo naše gibanje, se približajo prijazno in rekó: „Vi ste naši, dovolite nam, da smemo z vami na goro“. — „Dobro, če nas je več, tem bolje je“ — je bil naš odgovor, in dva gospodarja in dobra loveca, namreč Jernej Janšar, Šimen Pintar, po domače Cekin, Luka Oblak in Žiga Lavtitar postali so naši tovariši.

Ko smo nagnili kozarec — takrat človek nehoté v nebo pogleda — opazili smo klavrni, da je glave velikih gorá jelo mraziti, kajti kapice so si nataknili. Poprašajočim, kaj to pomeni, odgovarjajo kmetje z glavo majaje, da take kapice sicer pomenijo dež, ali letos je že pozabilo deževati; velikokrat se je že bolj na dež pripravljalo, pa ga vendar ni Bog dal. Po večerji nam prinese Šmeree dolgih kovanih palic za hribolazce na izbiro. Vsak si vzame eno; kruha, mesa, sira in vina pa denemo v besago, pevajoči „gledam na Triglava“ odrinilo nas je 11 korenjakov iz Mojstrane ob pol devetih pri polni svitli luni v hrib. Med potoma iz vsake bajte nas radovedni ljudje pozdravljajo ter „srečno“! kličejo.

Dolgo časa se gre na dolnji Krmi po travnikih in pašnikih; čedalje pribaja dolina ožja in pot slabėja, hribi pa se bolj kvišku vzdigujejo, na levo „Debela peč“, na desno „Rjovina“. Ob 11. uri dospemo do zadnje koč v „zgornji Krmi“. Dva kmeta iz Zasp sta lastnika njena. Voditelja skličeta pastirja (dva fanta sta bila, eden 13, drugi 15 let star), ki nam napravita ogenj na ognjišču; ali ker same jarce paseta, bilo ni ne mleka ne kaj družega; morali smo seboj prineseno prigrizniti in kmalu naprej oditi.

Kmalu smo prišli do velikega snega. Malo pod sedlom potegne huda sapa in Lavtirarjev klobuk sfrči po snegu doli, da ga ni bilo več. Mož je moral v ruto si glavo zavezati in brez klobuka koračiti na vrh Triglava in nazaj do koč. Fanta sta ga v znožji snega podnevi našla in ga mu dala nazaj gredé.

Ob 1. uri čez polnoči bili smo na sedlu, to je ondi, kjer se popotniki s Krme in z Bohinja srečavajo; jako mrzla in huda sapa je vlekla. Poiščemo si zavetja v globoki jami ter pevajoči počivamo; za malo časa se vzdignemo spet in korakamo na „Konjsko planino“ in ob dveh dospeli smo k novi koči. Mali Triglav je bil čist; ali okoli Vélikega so se vedno megle kopičile. Lepega razgleda po takem ni bilo pričakovati; ali „korajža veljá“, sklenili smo: naprej!

Po počitku ene ure podamo se na pot; pregazimo dokaj sè snegom napolnjenih jam, in gredé kvišku proti Vratam zapazimo solnce izhajati. Krasen pogled! In zdajci prišli smo na Vrata.

Huda sapa je tu vlekla; plaid nam je vrlo dobro stregel. Jeli smo plezati na Mali Triglav in dospeli ravno ob 4. uri zjutraj do „velike stene“, ki je navadno počivališče, predno se na ozko sedlo gre. Razgleda je bilo zdaj kaj malo; samo v Bohinjsko dolino smo videli, njeno ohribje pa je bilo megleno; na našo stran Bleško jezero in dolino proti Šmarni gori, Grintovce pa so nam že spet megle zakrivale. Na steni se še sedaj dobro bere napis:

Slava kranjskemu Triglavu!

France Globočnik

France Kadilnik

4 ⁸/₆₆.

4 ⁸/₆₆.

Tu smo čakali svoje bolj počasne tovariše ter se pomenkovali; ali gremo na čelo Triglava ali ne. Zdajci pridrvi črni oblak na vrh Triglava in koj malo zagrmí. Voditelj pravi: „To bo slabo“. Komaj pa izgovori to, zabliška se, kar se more! Vsi plašni se podamo v beg. Ali v istem trenutku zatuli veter; dež se vlije s točo in tako začno razsajati elementi, da smo mislili, da se sodni dan bliža. Kar tulilo je neprenehoma in večkrat je vihar tako silen nastal, da smo se morali na tla vleči in za skale držati, da nas nevihta ni v brezno pometala. Po skalnatih žlebih je voda kakor v potocih tekla, tako da, ko sem znak dolí plezal, mi je voda večkrat v zatilnik za obleko tekla, pri čevljih pa ven, kakor da bi pod obleko cev napeljana bila. Enega naših tovarišev je nepopisljiva nevihta tako zbegala in omamila, da si ni več upal nog predstavljati, in sta mu oba vodnika morala pomagati. Srečno vendar smo prišli vsi do kočee nazaj.

Nevihta je ponehala, deževalo vendar je še zmirom malo. Ob 7. uri odri-nemo naprej.

Po „Konjski planini“ se je razvedrilo. Nabiraje si očino zeljše (Edelweiss) in drugih cvetlic, gremo čez sedlo in ob 9. uri pridemo do kočee v „Zgornji Krmi“. Fanta sta na ognjišču že ogenj imela, in kar brž začnemo nad njim sušiti svojo mokro obleko.

Zapustivši ga tedaj tam z vodnikom Francetom Skomovcem, odrinemo drugi dolí ob 10. uri. Malo časa smo hodili in jelo je spet grometi in bliskati se. Toča z dežjem tako strašno spet razsaja, da se spravimo pod neko skalo vedrit; ali voda je jela scurkoma po skali teči in ker ni varno ob hudem vremenu pod skalo bivati, skočimo na stezo in hitimo naprej.

Do niti premočeni smo prišli popoldne ob 2½ uri v Mojstrano k Šmercu. Mati so v peč še nekaj polen priložili in za želodec skrbeli, drugi pa so nam z obleko postregli, da smo svojo sušiti dali, ki se nam je do 6½ ure za odhod že precej posušila.

Tako se nam je letos godilo, potujočim na Triglav. Ker ima vsaka stvar v življenji našem dve strani, solnčnato in senčnato, zakaj neki bi krasni Triglav ne imel tudi senčnate strani?

Oba vodnika kakor tudi gostilno pri Šmercu vsem popotnikom priporočam zaradi dobre in ne drage postrežbe, kakor tudi zaradi prijaznosti vse rodbine Šmerceve. Bog jo živi!

V Ljubljani, meseca avgusta 1873.

France Kadltnik.

Golte.

Spisal Fr. Orožen

Vzhodno od Raduhe se Savinske planine vedno bolj oddaljujejo od Savine, proti kateri se raztezajo le posamezni odrastleki. Severozahodno od Mozirja se razprostira dokaj razsežno gorovje proti Savini med Ljubrico, ki se pri Ljubnem izliva v Savino, in Ljubijo, tekočo v Savino blizu Mozirja. Najvišji vrh te visoke planine je Boskovec, ki se vzpenja do 1590 m. Vso planino nazivljejo Mozirsko planino ali Golčko planino. navadno pa le Golte, katero ime se mi zdi najbolj primerno.

Početkom septembra lanskega leta smo v Mozirju slovesno slavili šestdesetletnico slovečega planinoslovca in častnega člana „Slov. plan. društva“ vseučiliškega profesorja dr. J. Frischaufa. Drugega jutra pa smo šli na Medvedjak (1566 m), ki je jugozahodno od Boskoveca. Mudili smo se v lični Mozirski koči ter se potem podali na vrh, s katerega smo uživali prekrasen razgled. Tu smo se poslovili od našega slavljenca, ki se je od todi podal s svojim sinom po Goltah črez Kal in Kramarico na Koroško. Na povratku v Mozirsko kočo me je opozoril prijatelj na „Golte“. Ugibala sva o pomenu besede „Golte“, a brezuspešno.

Bil sem pa početkom tega leta v Mariboru in se tam razgovarjal s svojim stricem, monsign. proštom Ig. Orožnom, o Goltah in dobil od njega važne podatke o tej zadevi in tudi pristno tolmačenje imena „Golte“. Podatke za to tolmačenje pa je nabral č. g. I. Ramor, šmihelski župnik, ki je povpraševal med tamošnjim ljudstvom zlasti po izvirkih bistrega potoka Ljubije.

Ranjki Davorin Trstenjak je svoje dni vprašal v Mozirju, kako Slovenci imenujejo Mozirsko planino (Golding Alpe, Praßberger Alpe). Izvedel je, da ji pravijo „Golte“, in tolmačil je to besedo iz korena gov, to je goved. To tolmačenje pa ni pravo, kar razvidimo iz naslednjih vrst.

V Goltah izvirajo studenci, kateri po kratkem teku usihajo in ginejo s površja. To gorovje torej požira ali pogolta svoje izvirke in studence. Golte bi primerjali grškemu maliku Kronu (*Χρονος*)-času-, ki je s prestola pahnul svojega očeta Urana. Potem je prevzel vladarstvo Kron in se oženil z Bejo, ki je dobila več otrok. Da se pa otroci ne bi tudi vzdignili zoper njega, požrl ali pogoltal je Kron vsakega svojih otrok, ko je bil otrok štiriindvajset ur star.

Izmed potokov, izvirajočih v Goltah, je najvažnejši Ljubija (Libija). Ljubija izvira na 1377 m visokem Smrekovecu (spec. zemljevid ima nekoliko slično ime, ki pa služi drugače kot psovka) severoseverozahodno od Sv. Križa. Ljubija ima več izvirkov, izmed katerih sta dva glavna. Izvirek na posestvu Matevža Plešnika (po domače Zaločan) se imenuje „Studeneec pri črni šoli“. Ta studeneec teče četrt ure na površju in se izgublja z drugimi studenci „v rupo“, to je v skalno

votlino. Drugi večji studenec izvira na posestvu Janeza Atelška (po domače Brložnik, spec. zemljevid ima Verlosnik). Ta studenec se zove „Studenec v mrhariji“ in tudi usiha po četrtturnem teku na površju. Ta studenec teče potem pol ure pod površjem in zopet priteka na dan na posestvu Janeza Konečnika kot izvirek Ljubije in se zove „vir Ljubije nad Franckom“ (spec. zemljevid ga imenuje, se ve da napčno, „studenka p.“, za združena studenca pa ima „Lebija voda“ in v daljšem teku šele „Libia“).

V Goltah nahajamo še več drugih presihajočih studencev. Tak studenec je n. pr. v bližini kmeta zgornjega Goltnika (v spec. zemljevidu Grotnik) in se zove „Studenec pri skrelu“, ki po zelo kratkem teku zopet usiha. Drugi studenec je na posestvu Hriberškovem (severozahodno od Sv. Mihela) in se imenuje „Grhotenca“, ki se po kratkem teku zopet izgublja. Da je to tolmačenje besede „Golte“ pravo, nam kaže tudi nemški izraz za to planino „Golding Alpe“. Prvotno se je gotovo glasil „Golting Alpe“ in je brezdvomno nastalo iz slovenskih „Golt“. V Goltah nahajamo tudi tri snežene jame, katerih največja je zahodno tik kope „Konča peč“ (1555 m) in ima malone navpičen predor, v globini se nareja sneg.

Kako sem porabil svoj dopust.

Spisal L. F.

Prosil sem za dolg dopust, a dobil le tri tedne, češ mali uradniki ne potrebujejo mnogo počitka, ker imajo premalo plače. Vsled tega so šli vsi moji načrti po vodi; napravim pa hitro novega, vsedem se na vlak ter hajd v Benetke, kjer sem ostal nekaj dni. Od tod sem se peljal v Bologno, pregledal mesto, cerkve, galerije slik, nagnjene stolpe, vseučilišče itd., od tod pa naprej v Firence. Tu sem ostal tri dni ter begal po cerkvah, galerijah, muzejih in palačah, da mi je kar sape zmanjkovalo. A tudi okolice nisem popolnoma zanemaril. Peljal sem se v Fiesole, od koder ima človek nepopisno krasen razgled po Toscani, posebno na Vallombroso. Peš sem obhodil najkrasnejši florentinski sprehod Viale dei Colli in pa florentinski božanstveno krasni Prater Cascivi.

S težkim srcem sem se ločil od tod ter krenil proti severu in sicer v Pisto, potem pa ob mórski obali skozi italijansko Riviero v Genovo. Lepota teh krajev se skratka ne da opisati, to treba videti! V Genovi sem ostal dva dni ter napravil izlet v Pegli, v par ur oddaljeno kopališče proti francoski meji s krasnimi nasadi. Ogledal sem si velikanski park kneza Pallavicini-ja, ki je menda lep kakor malokter na svetu. Od tod sem se odpeljal v Milan, tu razgledoval nekaj dni ter se podal potem na severoitalijanska jezera. Vozil sem se nekaj časa po Lago maggiore, peljal se potem na Lugansko jezero ter ga prevozil po vsi

dolžini. Od tod sem se podal po železnici na Lago di Como v Belloggio, kamor sem dospel baš ob solnčnem zahodu. Neizmerno rad bi bil ostal tukaj, a moj sopotnik me je prisilil na daljno potovanje s parnikom in potem po železnici, in spal sem že v goratih krajih. Drugi dan se peljem s pošto v Bormio, starodavno že Rimljanom znano kopališče, ležeče na 1500 m visoki planjavi in obdano z visokimi gorami.

Od tod sem šel čez Stilfski prelaz v Trafoi. Tu pod visokim Ortlerjem (3902 m) se pa nisem mogel premagati, tako me je vleklo na gore. Poslovil sem se od sopotnika ter krenil z dvema vodnikoma tak, kakor sem begal po Italiji, na goro. Samo čevlje sem si dal malo podkovati. Popoldne ob 2½ smo odrinili ter prispeli ob 7. uri zvečer v kočo. Drugi dan ob 4. uri zjutraj smo šli na vrh, korakajoč 3 ure po snegu in ledu. Gora je sicer zelo strma, ledenik tu pa tam sila razpokan, toda nevarnosti ni prav za prav nobene. Ob ½1 sem bil že zopet v Trafoiu, pokosil sem hitro ter se odpeljal v Meran, ogledal si ta divni kraj ter od tod šel v Bolcan in v Inomost, ogledavši si mesto in grad Ambras.

Moj dopust je bil pri kraju, a tudi deževati je začelo in šel sem domu. Videl sem mnogo lepega, a skozi najlepše kraje sem takorekoč le drvil. Sedaj vsaj vem, kje so rajski kotički v bližini, katere zopet poiščem, ko mi bode dopuščal čas in denar.

Doma sem čital potem popis ture Dr. Beera na Matterhorn in bilo me je svojega Ortlerja skoro sram. Le to me je tolažilo, da sem šel nanj v navadni izprehodni obleki.

Pesem hribolazcev.

Dan jasen. Smeje se nebo
Na zémeljske prostore.
O nam ne da miru sreč,
Le urno palice v roké,
Pa hajdimo na góre!

Kakó je lep slovenski svet
Z dolinami, z gorami!
Le stopajmo ponosno tod,
Tod, koder stopal je naš rod
Stoletja že pred nami.

Šumi zdaj Sava mimo nas,
Zdaj Bistrica, zdaj Kokra,
Pozdravlja zdaj nas Drave tir,
Zdaj Krke, zdaj Savine vir,
Zdaj Kolpe straža mokra.

Tam vabi nas cvetičen holm,
Tam gora s strmim bregom;
Nad srebrom jezernih zrkal
Pa dviga se mogočni kralj
Triglav, ovenčan s snegom.

Na levo ali desno stran,
Poglejmo kamorkoli,
Lepota priča naših tal:
Naš ded si dom je tak izbral,
Kot bister duh ga voli.

In mi čepeli bi doma?
Doma naj ždi, kdor more.
Po žilah vré nam zdrava kri,
Nad nami solnce se žari,
O hajdimo na gore!

Z razgledom divnim bo naš trud
Obiloma obdarjen.
Saj vabi nas planinski svet,
Naj pridemo ga bližje zret —
Čemu je pač ustvarjen.

Ne straši nas težavna pot,
Vse krepka volja zmore.
Kakó je lep slovenski svet,
Od zgoraj pojdemo ga zret,
O pojdemo na gore!

Anton Medved.

Društvene vesti.

Vse p. n. gosp. člane uljudno prosimo, da blagovolé nemudoma poravnati članarino. Izdavat list, vzdrževati društvene naprave in delati uspešno po naših krasnih planinah ni mogoče, ako izostajajo člani s svojimi prispevki. Kdor pa noče biti več član, vrni nam pa na vsak način letošnje številke „Plan. Vestnika“, ker nam jih primanjkuje.

Izredni občni zbor „Slov. plan. društva“ se je vršil dne 24. maja t. l. v Narodnem domu. Glavna točka dnevnega reda je bila volitev enega odbornika. Voljen je bil gospod Janko Mulaček, cand. prof. iz Ljubljane. Na tem zboru se je tudi sklenilo, da zgradi že tekoče leto „Sl. plan. društvo“ jahalno pot na Triglav do Triglavske koče (glej „poziv“ na prvi strani tega lista). Zborovalce so brzojavno pozdravili vrli člani Radovljiške podružnice gg. Aljaž, Roblek in Stiasny

Novi člani:

I. Osrednjega društva:

Klauer Jakob, trgovec v Ljubljani.
Killer Gabrijel iz Kranja.
Štrukelj Makso, gostilničar v Ljubljani.

II. Češke podružnice:

a) Ustanovniki:

MUDr. Deyl Jan, c. k. vsuč. prof. v Pragi.
Maruša Neurentterova v Pragi.

b) Pravi člani:

Dr. Setinsky Fr., dež. inšpektor v Kraljevih Vinogradih.
Hiller Ferd., c. k. svetnik, tajnik osrednjega odbora poljedelskega sveta v Pragi.
Dr. Pippich Karl, advokat v Chrudimu.

III. Radovljiške podružnice:

a) Ustanovnik:

Hudovernik Vinko, restavratér itd. v Radovljici.

b) Pravi člani:

Gorečan Jožef, učitelj v Ratečah.
Hafner Frančišek, posestnik v Mojstrani.
Markež Jožef, posestnik na Savi pri Jesenicah.
Olifčič Blaž, trgovec v Jesenicah.
Pezdirnik Miha, trgovec v Mojstrani.
Šmajdek Josipina, gostilničarka v Vintgarju pri Gorjah.
Zupan Frančišek, c. kr. davčni oficijal v Radovljici.
Neimenovan.

IV. Savinske podružnice:

a) Ustanovnik:

Krive Janez, posestnik v Lučah.

b) Pravi član:

Stiglic Anton, veleposestnik v Radmirji.

Poziv na planinsko in pokrajinsko slikanje, za katero razpisuje „Slov. plan. društvo“ naslednja darila:

Planinsko slikanje: I. darilo v vrednosti 25 K, II. darilo v vrednosti 10 K. Pokrajinsko slikanje: I. darilo v vrednosti 15 K, II. darilo v vrednosti 5 K. Najboljša slika iz Triglavskega pogorja dobi 25 K. vrednosti. Tekmovati morejo samo člani „Slov. plan. društva“. Slikanje ima se izvršiti tekom tega leta. Slike izvolite poslati do 15. oktobra t. l. odseku amater-fotografv „Slov. plan. društva“ brez podpisa s šifro za vsako vrsto slikanja in z naznanilom kraja, dne, ure, razsvetljave in objekta.

Slike bodo ocenjevali gg. prof. Alojzij Gangl, ravnatelj Gustav Pirc in ravnatelj Ivan Šubic. Obdarjene slike ostanejo last „Slov. plan. društva“. Izključeni od tekmovalnega slikanja so člani, ki so po poklicu fotografi.

Šoška podružnica „Slov. plan. društva“ priredi dne 29. junija t. l. izlet v

Bohinj. Odhod iz Tolmina v sredo dne 29. junija zjutraj ob 4. uri čez Globoko k Bohinjskemu jezeru, kjer bode ob 1. uri popoldne skupni obed. Popoldne izlet na jezero in k slapu Savice, zvečer prosta zabava v Bohinjski Bistrici. Dne 30. junija ob 5. uri zjutraj odhod čez Bačo-Podbrdo v Tolmin.

Radovljiska podružnica priredi 29. in 30. t. m. izlet v Bohinjsko Bistrico ter k slapu Savice. Pri Bohinjskem jezeru se snidemo z izletniki Soške podružnice. Tega izleta se vdeležijo tudi kolesarji Radovljiske podružnice, katera je ustanovila kolesarski odsek. Ker je v radovljiškem okraju čez 30 kolesarjev, ki so člani „Slov. plan. društva“, nadjati se je mnogobrojne udeležbe, osobito ker se pridružijo kolesarji iz drugih okrajev. Skupni sestanek je dne 29. t. m. na Bledu ter od tam odhod ob 6^{1/2} zjutraj v Bohinjsko Bistrico. Natančneje naznanimo članom po dogovoru s Soško podružnico.

Radovljiska podružnica priredi letos razven izleta v Bohinjsko Bistrico sledeče izlete: Dne 25. julija na Stol, 15. in 16. avgusta na Triglav, a začetkom meseca septembra iz Kranjske Gore na kako doslej menj znano goro (za izurjene turiste).

Izleta v Bohinj dne 29. junija se udeležijo tudi „Slov. plan. društvo“ iz Ljubljane. Nekateri člani odidejo iz Ljubljane že 28. opoldne, nameravajo prenočiti v Orožnovi koči in drugega jutra rano se podati na Črno prst. Drugi pa se odpeljejo iz Ljubljane ali po noči od 28. na 29. junija ali pa dne 29. zjutraj. Opoldne se snidemo s Soško in Radovljiško podružnico pri Bohinjskem jezeru. Člane in društvene prijatelje vabi k mnogobrojni udeležbi odbor.

Izlet na Gorjance k sv. Jeri, katerega je nameravalo prirediti dne 12. t. m. „Hrvatsko planinsko društvo“ iz Zagreba skupno s „Slov. planinskim društvom“ in z Dolenjskim pevskim društvom iz Novega mesta, preložili smo vsled neugodnega vremena na nedoločen čas. Vendar se je pa tega dne zbralo pri Sv. Miklavžu in pri Sv. Jeri mnogo domačega ljudstva in je bilo dokaj ugodno vreme. Domačini so se udeležili pri Sv. Miklavžu po izletnikih na-

ročene sv. maše. Dan izleta naznanimo pravočasno po slovenskih časopisih.

Reklamno tablo s slikami je postavilo „Slov. plan. društvo“ na kolodvoru v Lescah. Krasne slike je izvršil odsek amater - fotografov „Slov. plan. društva“. Tabla predložuje naprave našega društva v Triglavskem pogorju. Besedilo k slikam je tiskano v slovenskem, češkem, nemškem in francoskem jeziku.

Alpský Věstník. Naša vrlo napredujoča Češka podružnica nas je prav prijetno presenetila s prvo številko svojega društvenega glasila. List je pisan s pravo vnmemo za Slovenske planine in za težnje „Slov. plan. društva“ in izraža upravičeno nado, da se razširi naše društvo tudi po drugih slovanskih pokrajinah in dobi s tem mnogo večja sredstva v plodnosno delovanje po Slovenskih Alpah. Prva številka ima mnogostransko in zanimivo čtivo, ki bode gotovo bratom Čehom ugajalo. Več o tem spretno urejevanem časopisu izpregovorimo prihodnjič. Prav iskreno pozdravljamo to novo podjetje neumorno delavne podružnice!

Dovoljenje za napravo novega pota iz Luč na Polšak je dobila „Savinska podružnica“ od premil. kneza in škofa prevz. g. Antona Bonaventure; za to se najtopleje zahvaljujemo. Pot smo že začeli delati ter je v spodnjem delu gotov, tako da sta ga č. g. župnik Fr. S. Lekše in načelnik začetkom tega meseca otvorila. V gornjem delu še leži sneg, vendar bode tam pot meseca julija gotov. Pot vodi 3 ure v senčnatem gozdu, od kraja nekoliko strmo, potem pa vedno bolj zložno. Po tem potu se pride v 4 urah do Kočbekove kočice. Med potom najdeš na treh krajih vode.

Trbiško zijalko, ki je 1/2 ure od Luč oddaljena, je kupila „Savinska podružnica“ od posestnika g. Janeza Krivca v Lučah. Podružnica bode dala uhoj v jamo zapreti, ključ se pa bodo dobivali v Lučah. Dalje bode podružnica skrbela, da se v jami napravijo pota ter se jama vsestransko preišče. Natančni popis jame priobčimo pozneje. G. J. Krivcu pa izrekamo zahvalo za prijaznost, da je jamo prodal našemu društvu.

Novi pot iz Menine od Gornjegrajske koče v Bočno je dala napraviti „Savinska podružnica“. Todi je bil že deloma slab in zelo strm pot po gošči. Ta se je zdaj nakopal v mnogih ovinkih, tako da je hoja mnogo prijetnejša in lažja.

Gornjegrajska koča na Menini planini je dodelana. Slovesno blagoslovljenje in otvoritev koče bode v četrtek dne 21. julija t. l. po sledečem vspredu: V četrtek ob 6. uri zjutraj, oziroma v sredo ob 3. uri popoldne odhod iz Gornjega Grada na Menino mimo Sv. Florijana. V četrtek ob 10. uri dopoldne slovesno blagoslovljenje in otvoritev koče. Popoldne ob 2. uri odhod po novo napravljenem in popravljenem potu

v Bočno ali na Borovnico in v Gornji Grad. Vse p. n. prijatelje omenjene koče najljubše vabimo, da se udeležijo otvoritve. Posebnih vabil ne bomo razpošiljali.

Triglavsko društvo

Za oskrbnika Triglavske koče je „Slov. plan. društvo“ zopet pridobilo Antona Pekovca, ki je lansko leto kočo v splošno zadovoljnost oskrboval in meteorologično opazovanje vestno izvrševal. S prijaznim vedenjem in s postrežljivostjo se Pekovec vsakemu hribolazcu takoj prikupi. Posebne važnosti je tudi to, da govori Pekovec več jezikov. Triglavsko koča se otvori prve dni julija in bo opravljena z raznimi konservami, pristnim vinom, pivom, kavo, čajem in likerjem.

Kamniške planine.

Spisal I. F.

S tem spisom ne nameravam iz nova zopet vzbujati prepira o imenu teh planin, katerega je povzročil pred nekaj leti učenjak zelo dvomljive vrednosti s tem, da je navajal za svoje trditve neistinite podatke. Dotičnik je s tem povzročil prepir, ki je prav po nepotrebnem razburjal del prelepe Gorenjske in si pridobil neko herostratsko slavo. Opozarjati pa hočem na delo, katerega se naj lotijo domačini in „Slov. plan. društvo“ v prid vojvodine Kranjske in tudi sosednje Štajerske. Izvršitev tega dela bodo gotovo radostno pozdravljali tudi prijatelji krasne prirode iz drugih dežel.

Pred osrednjim delom Južnih Vapneniških Alp leži ob trojni deželni meji Kranjskega, Štajerskega in Koroškega na jugu visoka planota, katero nazivlje že pred 150. leti stari Florijančičev zemljevid „Kamelsko planino“. To je s prirodnimi krasotami bogato obdarovana planota med potoki Bistrico, Belo in Črno, na katero doslej še malo zahajajo hribolazci. To planino dičijo mnogoštevilne kope, s katerih imaš zelo razsežen razgled, lepi pašniki in senčnati gozdi. Sploh ne najdeš z lepa v Alpah tej planini enakega kraja; to je planina, ki bi bila zelo ugodna za ustanovitev planinskega zdravilišča, kjer bi tudi zdravili s sirotko. Tako zdravilišče bi lahko vzprejemalo na tisoče gostov, kateri bi prihajali, da si tam ojačijo zdravje.

Trebalo bi najprvo, da se zgradi kako zavetišče v bližini Male planine in potem pa napravi vozna cesta na Malo planino, kar se bi zgodilo brez znatnih ovir. Prometne razmere se bi dale z razmerno malimi stroški uravnati. Lahko je priti na to planino iz Kamnika in Gornjega Grada, od koder najlažje potuješ na to planino. V ta kraja se lahko pripelješ iz Ljubljane, Trsta, Reke, Beljaka, Gradca, Zagreba in celo z Dunaja in Budapešte po razmerno kratki vožnji. Vse te ugodnosti osigurajo takemu zdravilišču na višini Kamniških planin že naprej lepo bodočnost. Krasen razgled s teh vrhov pa privabi gotovo mnogo hribolazcev v ta kraj, s katerega brez posebnih težav prideš na Ojstrico, Planjavo, Brano in druge po lepem razgledu znane gore. Morebiti zdramijo te vrstice tudi Kamničane, da se lotijo v zvezi s „Slov. plan. društvom“ tega hvaležnega dela in tako dobijo nov vir zdatnih dohodkov v povzdigo blagostanja Kamniškega okraja. Pokažite, da imajo tudi domačini nekaj podvzetnega duha in da ni treba vsega prepuščati inostranskim podjetnikom!

Razne vesti.

Potrjena deželna zakona. Cesar je potrdil po štajerskem deželnem zboru sklenjeni zakon o varstvu pečnice (planike) in po kranjskem deželnem zboru sklenjeni zakon o varstvu pečnice (*Gnaphalium Leontopodium*) in kraljeve rože (*Daphne Blagayana*). Zadnji zakon je sklenil kranjski deželni zbor vsled obširnega poročila, katero je podalo „Slov. plan. društvo“ deželnemu odboru.

Oglednico s Sv. Jošta je založil v korist družbi sv. Cirila in Metoda gospod Ivan Bonač. Oglednica je v barvah krasno izdelana. Na nji vidiš cerkev sv. Jošta in gospodarska poslopja. Na levem zgornjem voglu je slika prvomestnika družbe sv. Cirila in Metoda gospod T. Zupana, spodej pa njegov dvorec Okroglo. Oglednice prodaja g. Bonač po 5 kr., podružnice in prekupovalci jih dobivajo po 4 kr., ako jih vsaj 100 naroče.

Dijaški izlet. Večje število gimnazijcev iz Rihnova na Češkem pride v letošnjih počitnicah pod vodstvom g. prof. Jožefa Sallača v Ljubljano in Slovenske Alpe.

Observatorij na Montblanku. Dosedanji železni observatorij na najvišjem vrhu evropskem, Montblanku (4810 m), leži blizu vrha na skalni planoti 4365 m visoko in ima aparate, ki sami zapisujejo dotična opazovanja in podatke. Ker se pa na tem mestu kopiči mnogo snega, je le težko to mesto kopno vzdržavati. Zategadelj prenesejo po načrtu inženirja I. Vallota na močno skalo v bližini stari observatorij še tekom letošnjega poletja.

Dohodki od tujcev na Tirolskem.

Po statističnem gradivu je bilo l. 1897 na Tirolskem 365.214 tujcev in sicer 73.955 iz Tirolskega, 77.210 iz avstrijskih dežel, 12.182 iz Ogerske, 855 iz Bosne in Hercegovine, 145.676 iz Nemčije, 7674 iz Francoskega, 15.137 iz Italije, 12.099 iz Angleškega, 4153 iz Rusije, 4599 iz severne Amerike in 9674 iz drugih evropskih in prekmorskih krajev. Na Tirolskem je 1437 hotelov in gostiln s 39.469 posteljami, v privatnih hišah pa 11.696 postelj.

Na severnem Tirolskem so prejeli gostilničarji razen Inomosta 1,259.166 gld., in postranski izdatki tujcev znašajo 252.930 gld., v Inomostu 2.030.460 gld., vozniki (577 vozov) in 218 vodnikov 113.929 gld. V drugih delih Tirolske razen zimskih zdravilišč so prejeli gostilničarji 1,668.600 gld., postranski izdatki tujcev 333.718 gld. in za 825 vozov in 333 vodnikom 267.475 gld. V Meranu so prejeli 2,200.000, v drugih zdraviliščih 1,763.610 gld., v Arku pa 823.440 gld. Ves dohodek od tujcev se računa skupno na 12 milijonov goldinarjev (proti 10.800.000 gld. l. 1896). Tirolska dežela pa tudi sama dosti stori za prometne razmere, da napravlja lepe ceste v najoddaljenejša kraja. Tudi gostilne in hoteli se vedno stavijo. Tako torej Tirolsko napreduje, ker stori vse, kar je potrebno. Kako žalostno pa je na Slovenskem v tem oziru! Manjka nam podjetnosti, energije in reklame.

Zakaspiška železnica. Leta 1880. je začel graditi pri Mihajlovsku ob jugovzhodni obali Kaspiškega jezera (Hvalinskega morja) to za promet po osrednji Aziji veljavno železnico ruski general Anenkov. Sedaj začenja železnica pri Usun-Adi ob Kaspiškem jezeru. Železnica je 1433 km dolga in vodi mimo Kasandžika (ob početku pustinje), Ahče Kujme, Kisil-Arvata (ob zelenici) in Ašabada v Merv ob Murgabu in od tod v Amu Darja (ob jednakoimenski reki). Leta 1888. so še podaljšali progo mimo Buhare do Samarkanda, kamor odslej dospeš iz Ljubljane v približno dvanajstih dneh.

Častniki in vojaki so stanovali v dvonastropnih železniških vozovih, katere je po razmerju napredujoče gradnje hlapec vsak dan pomikal naprej po novi progi. Glavna ovira pri gradnji je bil svež, katerega so marljivo močili z vodo. Poleg proge pa so nasadili na milijone mladih dreves ter tako zavarovali železniško progo pred nadležnim svežem. To železnico nameravajo Rusi še podaljšati in zvezati s Sibirsko železnico.

Najvišji evropski predor. Na Savojskem v jugovzhodni Franciji gradijo predor v Montblanskem gorovju v višini 3400 m. Povod gradnji tega predora je velika nesreča,

ki se je zgodila meseca julija l. 1892 pri toplicah St. Gervais in je uničila 200 ljudi. To nesrečo pa je povzročilo blizu Mont-blanka se nahajajoče podzemeljsko ledniško jezero, ki je tako nenadoma poplavilo dolino in valilo sabo velikanske skale, ki so popolnoma uničile tudi dve vasi. Da se ne bi zopet pripetila kaka nesreča vsled povodnji dotičnega jezera, gradijo omenjeni predor v globini lednikov, da bode voda ledniškega jezera polagoma tekla v dolino. Do konca prihodnjega leta bode predor gotov.

Železnica od Kaspiškega jezera do Perzijskega zaliva. Ruska vlada je s Perzijo sklenila pogodbo, po kateri bode gradila železnico od primerne pristanišča ob Kaspiškem jezeru do Perzijskega zaliva. Ta železnica naj bi olajšala ruski promet z vzhodno Afriko po morskem potu. Doslej se je vršil ta promet po karavanah, potujočih skozi Arabsko pustnjo.

V zrakoplovu črez Alpe. Neka družba namerava v zrakoplovu se voziti črez Alpe in sicer v jeseni, ker takrat pri lepem vremenu po več dni veje ne premočen južni veter. V zrakoplovu se bodo vozili tri možje

ter se vzdignili ob južnem pobočju Alp najbrž v Zermattu. Zrakoplov bode napolnjen z vodnenim plinom ter se vzpenjal do 5000 m višine. To potovanje namerava omejena trojica v znanstvene svrhe in bode s fotografiranjem važnih krajev pospeševala topografične, kartografične in geološko-zemljepisne namene in tudi se bavila z meteorološkimi opazovanji, svetlobnimi pojavi v ozračju itd. To bi bilo prvo potovanje v zrakoplovu črez Alpe.

Pridvižno lunino oblo. Kakor zemlja, ima tudi luna obliko krogle. Že s prostim očesom, a še bolj z dobrim daljnogledom zapazujemo na razsvetljenem delu lune svetlosive in temnosive pege. Te pege so po mnenju zvezdoslovcev gore in doline na luni.

Ed. pl. Lade je upodobil luno kot kroglo in je izgotovil pridvižno lunino oblo, ki je prvo svoje vrste. To oblo prodajajo v Berlinu. Na luninem oblu je zelo plastično lunino površje, katero nam kaže višine in globine natančno v medsebojni legi. Če od strani razsvetljuješ lunino oblo, vidiš senco gorā in ognjeniških bljuvalnikov popolnoma tako, kakor se ti kaže z daljnogledom.

Književnost.

Alpský Věstník. Organ českého odboru slovinského alpského družstva. Č. 1. Červen. Vsebina: Program. Slovinské alpské družstvo. Našemu členstvu! Zprávy ze Slovanských Alp. Klub českých turistů. Tatry. Chaty v Alpách. Cesty v Alpách východních. Otevřené a projektované drachy v Alpách. Vůdcovství. Různé zprávy.

Slovanské Alpy. Vydal český odbor slovinského alpského družstva redakci jdr. Stanislava Prachenského. 1898. V Praze. Krasne piruhy nam je podarila zelo delavna češka podružnica „Slov. plan. društva“ z omenjeno priročno knjižico, ki ima zelo lično zunanjo obliko. Knjižica podaje vse bistveno važne podatke onim češkim turistom, ki nameravajo potovati po naših prekrasnih Alpah in čudovitem Krasu. Navdušeno pisanemu uvodu se pridružujejo nekatere občne opazke in navodila za turistiško opravo in življenje.

Knjižica omenja nadalje za tako potovanje važne priročne knjige in spise, zemljevide, seznamek mest, trgov in vasi (slovenski in nemški oziroma italijanski). Prav dobro je sestavljen „Kratek pregled gorskih tur v Slov. plan. Alpah in po Krasu.“ V posebnem oddelku popisuje koče in zavetišča „Slov. plan. društva“ in drugih planinskih društev in podaje končno seznamek avtorizovanih gorskih vodnikov in članov češke podružnice našega društva. Prav poraben je oddelek za različne zabeležke.

S to knjižico je vrla češka podružnica zelo pospešila svoje namere in ustregla češkim turistom, ker jih opozarja na prelepe naše planine in gotovo vzbuja večje zanimanje za naš gorski svet. Radostno bomo pozdravljali vrle bratske turiste, ki se bodo prepričali, da

„Čvrst slovenski rod
Od nekdanj biva tod“.

Novo urejena lekarna
PRI MARIJI POMAGAJ
M. Leustek

v Ljubljani na Reseljevi cesti št. 1
 (poleg Mesarskega mosta)

priporoča svoja zanesljiva, sveža in preizkušena zdravila, kakor tudi vse v farmacevtsko-higienično stroko spadajoče izdelke, kateri so v zalogi vedno v najboljši kakovosti.
Za turiste priročni lekovi v zavojih.

J. BONAČ,

v Ljubljani, v Šelenburgovih ulicah št. 6 zraven nove pošte,

priporočam vjudno svojo **trgovino s papirjem** in s **pisalnimi potrebščinami**. Vzorce papirja pošiljam na ogled.
 V svoji **knjigovoznici izdelujem vezi priproste in najfiniješe.**

MARIJA PLEHAN,

svečarica in lectarica v Ljubljani na Sv. Petra cesti št. 63,

priporoča svojo veliko zalogo sveč ter mnogovrstnega medenega blaga in slaščic.

Kupuje med v panjih in vosek.

Vinko Čamernik,

kamenosek v Ljubljani, Slomškovih ulicah št. 9, (zaloga spomenikov na Dunajski cesti nasproti bavarskemu dvoru),

priporoča svoj kamenoseški obrt, posebno za cerkvene in druge stavbinske izdelke, marmorne plošče za hišno opravo i. t. d.

Solidno delo, nizke cene. Ceniki in obrisi na zahtevo zastoj.

Brata Eberla,

pleskarja c. kr. drž. in c. kr. priv. južne železnice v Ljubljani, v Frančiškanskih ulicah št. 4,

prevzemata vsa v pleskarstvo spadajoča dekorativna, stavbinska in pohištvena dela.

Delo resno in fino, izvršitev točna in po najnižjih cenah.

Turistovske obleke po najelegantnejših in trepežnih vzorcih iz raznobarvanega nepremočljivega blaga priporoča p. n. turistom in kolesarjem:

JOSIP POGAČNIK,

krojač in posestnik v Radovljici. Izvršitev točna in ceno.

Josip Maček

na Mestnem trgu v Ljubljani

priporoča svojo zalogo mnogovrstnih domačih in tujih žganih pijač, kakor: pristen brinovec, slivovko in tropinovec, I. vrste francoski in ogrski konjak, rum in mnogovrstne druge likerje po **nizki ceni.**

Adolf Hauptmann

v Ljubljani, na Sv. Petra cesti št. 41.

Tovarna
 oljnatih barv, firneža, laka in kleja.

Zaloga
 slikarskih in pleskarskih predmetov.

Andrej Druškovič,

trgovec z železnino

v Ljubljani,

na Mestnem trgu št. 10.

HUGON IHL

v Ljubljani, Špitalske ulice št. 4,

priporoča

svojo veliko zalogo vsake vrste **suknenega in manufakturnega blaga** na debelo in na drobno po **najnižjih cenah.**

Vnanja naročila izvršuje hitro in natančno.

Ivan Rus

krojaški mojster na Bledu

priporoča se za izdelovanje vsakovrstnih oblek po najnovejši modi in kar mogoče nizki ceni. Obleke za turiste iz nepremočljivega lodna od 13 gld. naprej; haveloke in plajšče iz nepremočljivega lodna od 10 gld. naprej; nahrbtnike po 1 gld. 80 kr., iz nepremočljivega blaga in predali 2 gld. 50 kr.

JOSIP OBLAK,

umetni in gal. strugar v Ljubljani,

priporoča

svojo na novo urejeno delavnico za **Florijansko cerkvijo v ulicah na grad št. 7.** v naročitev vsakovrstnih **strgarskih koščenih, roženih in drugačnih izdelkov,** katere bode solidno in ceno izvrševal po načrtih ali brez njih.

Ivan Soklič

v Ljubljani, Pod trančo št. 1,

priporoča svojo veliko zalogo **klobukov**, posebno **lodnastih** za hribolazce in lovec iz tvornice Jos. in Ant. Pichlerja, c. kr. dvor. založnikov. Članom „Sl. pl. društva“ znižane cene.

IVAN URAN,

izdelovalec glinastih proizvodov v Ljubljani,
v Igriških ulicah št. 8,

priporoča veliko svojo zalogo izdelanih raznobarnih peči za sobe, dvorane in razne druge prostore, dalje modelnata ognjišča in sploh vsakovrstne glinaste izdelke.

Vse po najnižji ceni in priznano dobro.

Franc Čuden,

urar v Ljubljani na Mestnem trgu,

priporoča svojo bogato zalogo vsakovrstnih žepnih in stenskih ur ter budilnikov. Vsi izdelki so priznani izvrstni in po ceni. Popravila se izvršujejo natančno in dobro.

✦ Cenovniki na zahtevanje brezplačno. ✦

„Slovensko planinsko društvo.“

„Vodnik za Savinske planine in najbližjo okolico“

s 7 slikami in načrtom Savinskih planin z znamenovitimi poti.

Spisala Fr. Koebek in M. Kos. — Cena 60 kr., po pošti 5 kr. več.

Vsakovrstne

napise na les, kovino in steklo

izvršuje natančno in po ceni:

VINKO NOVAK

v Ljubljani, na Poljanski cesti 35.

Tiskarna in kamenotiskarna

A. KLEIN & Comp.

v Ljubljani, v Špitalskih ulicah št. 5,
se priporoča

v naročitev vseh v to stroko spadajočih del in za zalogo raznih tiskovin.

GRICAR in MEJAČ

v Ljubljani, v Prešernovih ulicah št. 9,
priporočata svojo bogato zalogo izgotovljene moške in ženske obleke ter najboljše perilo in zavrtnice.

Zlasti opozarjata na nepremična **lodnasta** oblačila in plašče za **turiste**.

Naročila po meri se izvršujejo točno in ceno na Dunaju.

Poslovni ceniki se razpošiljajo franco in zastonj

Članom „Sl. pl. društva“ znižane cene.

Avgust Žabkar

v Ljubljani, na Dunajski cesti šte. 7,

se priporoča

za vsake vrste ključarska dela,

katera izvršuje dobro, lično in ceno.

Engelbert Franchetti,

brivec v Ljubljani, Jurčičev trg št. 3.

Priporoča slav. p. n. občinstvu svojo novo in elegantno urejeno **brivnico**.

Za dobro in točno postrežbo je najboljše preskrbljeno.

Optični zavod

J. PH. GOLDSTEIN

Ljubljana, Pod trančo št. 1.

priporoča svoj bogato založeni **optični zavod** in svojo novourejeno **fotografsko manufakturno**, preskrbljeno z najnovejšimi aparati in v to stroko spadajočimi pritlikinami, po tovarniških cenah.

J. Klauerjev
planinski liker

iz krunjskih gorskih zelišč,
imenua

Triglav,

je izvrstna pijača najboljše-
šega okusa. Triglav vpliva
jako dobrodejno na želodec
in čudovito poživlja te o.
V njem ni nobene snovi,
ki bi količkolj škodila
zdravju. To so dokazale
kemistične preiskave prof.
B. Knapitscha,
ravnatelja c. kr. presku-
šališča v Klosterneuburgu,
prof. dr. L. Roesslerja,
in ravnatelja c. kr. presku-
šališča na Dunaju, dr.
E. Meisla.

Vsi ti strokovnjaki
so izrekli, da je Triglav
izboren liker.

Pristni Triglav

se dobiva
v malih in velikih stekle-
nicah s **posebno**
varstveno znamko
samo pri izdelovalcu,
trgovcu

J. Klauerju
v Ljubljani.